

МОЛИНА

ВЕСНА В УКРАЇНІ

ПИСЬМЕННОСТВО

ВИРІВНЮВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ПО ПАРТІЙНІЙ ЛІНІЇ В СОВЕТАХ

Про Шевченка ВЕСНУ і ПІСНЬ

Шевченко — геній. Факт! Горілку часом пив
І їв з цибулькою і в отці оселедця.
Ну, ну, не дзявкайте! Хіба ж це диво див?
Живий, не з каменя Шевченко був — здається.

Вже заспокойтеся! Патріотичний гнів,
Залиймо чаркою, достойно і помалу.
Ніхто — хіба ж не так? — Шевченка не хотів
Стягнути з п'єдесталу.

От говорім — про що? Весняний знов приліт
І небо мокре ще, і обрії захмарні.
А оселедець де? Ах, завжди той сам світ:
Безсмертний, горній дух — і справи кулінарні!

До речі кажучи, не важне, що земне
Шевченко полюбляв, — а що лишив, вашмості:
Велике слово! Ось що він лишив, а не
Із оселедця ості!

БАБАЙ

За вуглом довгої зими причаїлась весна...
Виглядає сонця з-поза імлистого серпанку,
І з наснагою життя бруньки на корчах
Струнчаться вгору, ждучи ранку...

Пролісками крізь льодову снігу поволоку
Пробігвається весна і в наших серцях,
І ми всіхаємось... Дарма, що проздовж року,
Не жаліють нам гірчиці ані перцю...

РЕМЕЗ

ПИТАЙЛО І ВІДГАДАЙЛО

- Ану, відгадайте оцю загадку. Що воно таке:
Чотири чотиренки, два Федоренки
Тягнуть мотилицю за хвіст на вулицю.
- Ей, куме, чи ви не натякуєте на нашу УНРаду?
- Ні, не вгадали ви! Загадка означає: коні, орачі і плуг.
- Ну, а ви тепер відгадайте моєї:
Їхав пан-копитан,
Став дівку питати:
Що за кості лежать,
Що собаки не їдять.
- Це вже легко відгадати: Сталін.
- Не вгадали, бо воно — розбитий горщик.
- Та всьо може бути по вашому горшок, а по моему
краще Сталін. Тепер скажіть, що тепліше од коужуха?
- Два коужухи.

ЖІНКА ВИННА

Одного разу їде дядько до млина
з мішками на бричці. Зустрічні
люди йому і говорять:
— Он у вас, дядьку, мішок роз-
в'язався!
— Та це бісова жінка зав'язува-
ла. Я його вже тричі перев'язував,
а він все розв'язується.

КОПЕРНИК В СТРОЮ

У царській армії вишинували сол-
датів і наказали стояти струнко.
— Хто вертиться? — крикнув
офіцер.
— Земля, — пролунало в строю.
— Хто сказав, що земля вер-
титься?
— Коперник...
— Солдат Коперник, шаг впі-
рьод!

ХАХЛАЦЬКА ВПЕРТІСТЬ

Як відомо, Хрущов порядком
соцзмагання з будівниками пам'ят-
ника Шевченкові у Вашингтоні ого-
лосив був постанову про збуду-
вання пам'ятника Шевченкові в
Москві. Але сам Шевченко виявив
непоступливість і цим поламав усю
справу. Хрущов хотів, щоб на па-
м'ятнику Шевченка був напис:
"Славянські ручьї сольються в рус-
ком морє", а Шевченко категорич-
но вимагає написати на пам'ятнику
"Коли ми діждемося Вашингтона"?
Хахлацька впертість, — каже Хру-
щов.

ПО ВІЗИТІ ХРУЩОВОГО ЗПТЯ АДЖУБЕЯ У ВАТИКАНІ

"Монголи, монголи,
Золотого Тамерляна
Мнучата голі..."

В нашій пресі опубліковано комунікат Управи СУСТА (Союз Українських Студентських Товариств Америки) в справі побудови пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні. В цьому комунікаті кається, що наші студенти розглянули всі відомі проекти пам'ятника і одногосно прийшли до висновку, що найбільш корисним і доцільним для української справи і столиці ЗДА є реалізація проекту пам'ятника-музею роботи архітекта М. Д. Німцева.

Далі в комунікаті читаємо дослівно так:

"В добу непевності і постійної загрози війни пам'ятник-музей може мати велику ужиткову вартість, бо його можна використати як схоронище від можливої атомової атаки на столицю... Однак, в зв'язку з тим, виникають нові проблеми, а саме: висота додаткових коштів потрібних для того, щоб пристосувати пам'ятник-музей для потреб цивільної охорони, і питання, хто мав би покрити ці кошти."

Ми погоджуємось з опінією нашого студентства і з свого боку підтримуємо оригінальний, без сумніву, проект молодого нашого архітекта — залучити культ українського національного поета до справ протиатомової оборони Злучених Держав. В аспекті такого, утилітарного використання геніїв, нам, українцям, безумовно належатиме пальма першенства. Можливо слідом за нами підуть інші етнічні групи в цій країні й спорудять подібні пам'ятники-бункри своїм національним геніям, напр. англійці — Шекспірові, німці — Гете, поляки — Міцкевичу, москалі — Пушкіну і т. д.

Нам, однак, здається, що проект інж. Німцева треба було б у дечому змінити, змодифікувати. Уявляємо собі солідну, залізо-бетонну споруду музею-пам'ятника у формі протиатомового бункра на даху якого стоїть наш великий поет та пророк, Тарас Шевченко, і шапкою своєю розганяє ворожі ракети, що летять на столицю над Потомаком...

Сподіваємось, що такий проект пам'ятника скоріше зацікавить Комісію Цивільної Оборони та відповідні урядові чинники, які напевно покрийть тоді всі додаткові кошти його побудови. (К-р)

СОВЕТСЬКІ БРЕХУНИ

Каже стара народня мудрість:
"Бреш, але міру знай".

Коли б хтось хотів, хоч яко-так пристойну, міру пристосувати до советської преси, то вийшло би таке, як би у філіжанці до кави хотів змістити відро помий.

Але до советських обов'язкових поперекручувань, до власним млинком забріханости перемелювань пресових комунікатів, звідомлень, світ, а з ним і ми вже давно привикли, і здавалось би, що вже не легко нас чимось здивувати.

А все ж таки...

Часом попадеться вам у руки щось, що вже переходить навіть советську мірку брехні, коли таку можна ще собі уявити.

Таке ось читаємо в "Крокодилі", в числі за грудень, попереднього року, в довшому фейлетоні про американську медицину. Фейлетон написаний у формі розмови. Хтось, ніби советський турист, дивується великим усюди не порядкам і дістає ніби офіційну відповідь провідника американця.

Подаємо тут дослівний переклад того уступу, який стосується ліка-

рів в Америці.

Питання: Відомо, що багато американських лікарів звертається і співпрацює з шарлатанами і знахорями. Як це погодити з лікарською етикою?

Відповідь: На жаль, така співпраця є необхідна. У вже згаданій нами доповіді Американської медичної асоціації говориться, що частина лікарів є малокваліфікована. Від кого можуть оті лікарі діставати ділову професійну пораду, як не від знахорів чи шарлатанів? Відомо ж, що малокваліфікований лікар не може звернутися за допомогою до якогось професора. Він не тільки не знає різної тут латини і іншої премудрості, як теж не знає, де в людини розміщені прерізні внутрішні органи, за виїмком хіба внутрішньої кишені пацієнта, в якій ховають портфеля. Уже краще знахор! З ним лікар скоро знаходить спільну мову, бо загальний рівень у обох однаковий.

Запитання: Яка ж тоді різниця між лікарем і шарлатаном?

Відповідь: Різниця у дипломі.

Додавати до того якийсь коментар — було б гріхом.

М.М.

ВІДКИНЕНИЙ ПРОЄКТ ПАМ'ЯТНИКА
Т. ШЕВЧЕНКА В МОСКВІ

СОРОКА НА ПЛОЩІ

● На ювілейній академії "Провидіння" в Нью Йорку голова тієї організації, о. шамбелян Тиханський, закликав зібраних подякувати Господу Богу за звільнення з советської неволі Митрополита Шептицького...

● На політичному форумі АБН-у в Нью Йорку головні промови виголосили Ярослав Стецько й амбасадор Вільного Китаю, д-р Тсянґ, які промовляли англійською мовою з китайським акцентом.

● Президент Кеннеді заявив на одній з пресконференцій, що він таки хоче кандидувати в 1954 р., не дивлячись на те, що п. Роман Маринович виступає проти нього на своїй радіопрограмі.

● Наш гетьманський рух зазнав поважного удару після того, як нащадок українських гетьманів, ред. Петро Сагайдачний з головної канцелярії УККА, рішився прийняти американське громадянство.

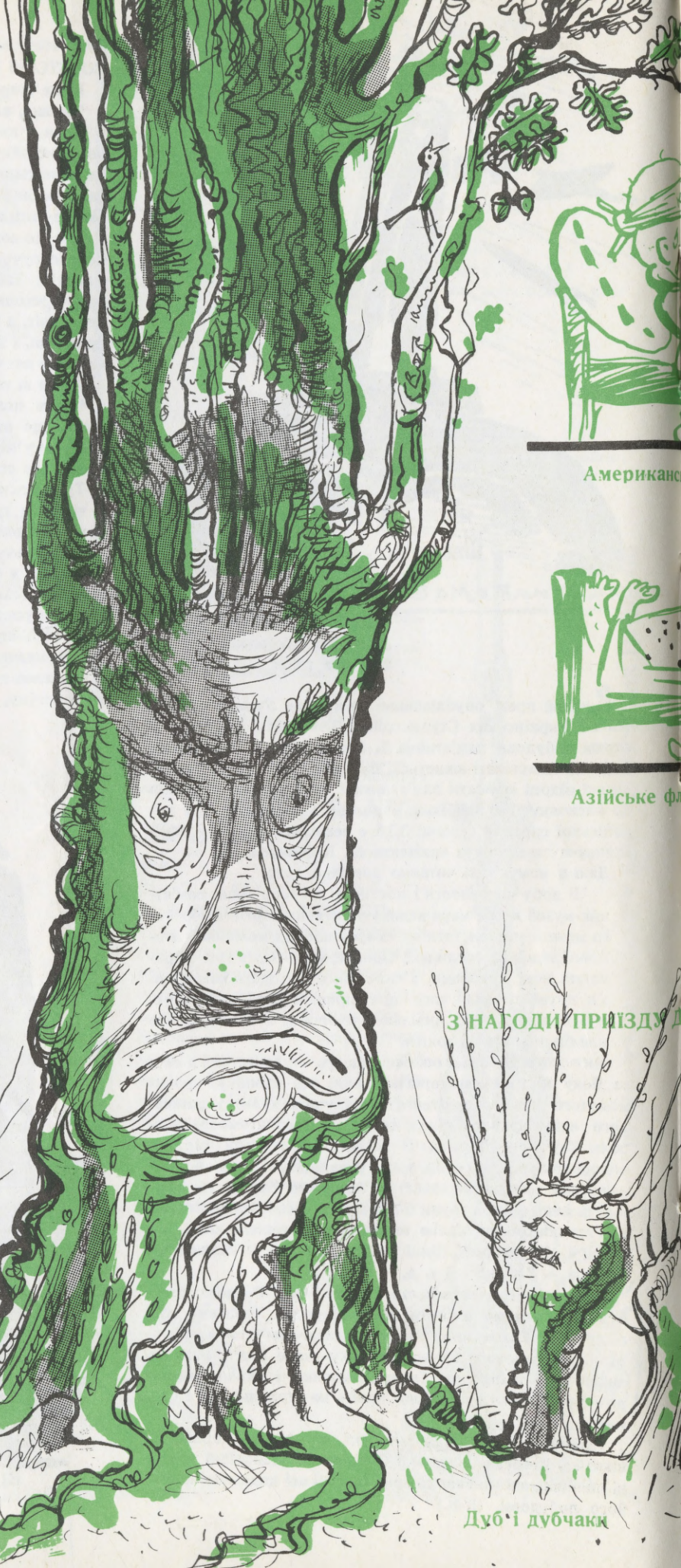
● З достовірних джерел довідуємось, що на репрезентативному балу в готелю Волдорф Асторія в Нью Йорку наші шп. доктори не збирали на оркестру до капелюха, лиш у жіночу торбинку.

● Кажуть, що голова "Клубу круглого стола", п. Євген Стахів, винайшов дуже добру вазеліну для загоювання польсько-українських і жидівсько-українських ран.

● В газеті "Народна Воля" п. Наливайко часом не погоджується з п. Горошком, хоч обидва вони, це псевдоніми головного рекатора, д-ра Матвія Стахова.

● Ред. Іван Кедрин гаряче апелює на сторінках "Свободи" не відштовхувати нашої молоді, тим більше, коли ця молодь є дівочого роду.

● Після "Запусного Оселедця" в 43-му Відділі СҮА в Філадельфії нью-йоркські гумористи І. Керницький та М. Понеділок жалілись, що той оселедець не мав у чому плавати.

Американське

Азійське

З НАГОДИ ПРИЗДУ

Дуб і дубчак

СПАДКОВІСТЬ

Одна пані жалілась перед Марк Твайном:

— Не можу зрозуміти свого чоловіка: часом буває дуже мужеський, деколи ніжний, як жінка...

— Це справа спадковости, прошу пані, — відповів Марк Твайн. — Мабуть одна половина його предків були чоловіки, друга жінки.

ВЕЛИКИЙ ПІСТ

— Моя дружина загубила в Пості десять фунтів.

— Так важко постить?..

— Ні, не маюється.

ЖАК ШЕМЕТОВ

РОЗМОВОНЬКА

ДОНЯ: Татусю, можу вийти надвір?

БАТЬКО (читаючи книжку): Можеш, можеш.

ДОНЯ: А можу взяти твою стрільбу?

БАТЬКО: Можеш, можеш...

ДОНЯ: А навіщо мені стрільба?

БАТЬКО: Слушно! Навіщо вона тобі?

ДОНЯ: То може пограюся накрученою жабкою?

БАТЬКО: Добре, пограйся.

ДОНЯ: Але ж я можу згубити ключик до накручування жабки?

БАТЬКО: Так, так... Можеш згубити.

ДОНЯ: Та хіба краще візьму самоходика?

БАТЬКО: Бери, бери.

ДОНЯ: Але ж він не може їхати по піску!

БАТЬКО: Так, не може.

ДОНЯ: То вже краще піду в город.

БАТЬКО: Йди, йди.

ДОНЯ: Там є двоє дітей. Зі мною буде троє... Що будем робити?

БАТЬКО: Не знаю.

ДОНЯ: То може сяду на ровер?

БАТЬКО: Сідай, сідай.

ДОНЯ: Переїдуся два рази і що потім?

БАТЬКО: (кинув книжку). Так, і що потім?.. Потім доростеш, вийдеш заміж і замість мені завертати голову — завертатимеш чоловікові!

(З болгарської мови.)

В ПОСТІ — ПРО ЖЕНЯЧКУ

Ну, слава Богу, діждались святого Посту! Скінчились балі, вечірніці та інші потанцюльки, тепер можна буде трішки відсапнути, подумати над спасінням загубленої української душі. Вправді з мене танцюрист не важний, не такий зашмистий, як інж. Мирон Лепкалюк, а все ж таки, час до часу, треба було обкрутитись, хоч би довкола бару. І ще одна велика вигода з тим Постом — що тепер, хіба, не будуть вас добрі люди женити чи сватати, принаймні до Великодня.

"Щур йому, тому сватанню, яке ж воно довге!" — нарікав колись колега Стецько із "Сватання на Гончарівці". Сватають, сватають, а результатів, так сказати, не видно. Ну, але люди стараються подати вам помічну руку, а вже ноги ви самі простягнете, — як казали

старші брати, прийшовши в 1939-му році в Західну Україну.

Пожвавлена акція сватання старшого ларубоцтва відбувається переважно в наших українських установах, таких, наприклад, як заступлено Т-во "Самопоміч". В нью-йоркському Відділі "Самопоміч" я особисто маю відданого під цим оглядом приятеля та дорадника, пана інспектора Василюшина. Він, дай йому, Боже, здоров'я, завжди вітає мене словами:

— Ну, колего, коли женимось?

Пан інспектор, як бувший голова Таборової ради в Берхтесгадені, тобто таборовий батько народній, уважає своїм священним обов'язком з уряду, так сказати, піклуватися такими пропашними душами, як нище підписаний, навіть на землі Вашингтона.

Якось по вечірних "Червоної Калини" приходжу до "Самопоміч" змінити канадського чека, як мій дорогий інспектор уже здалеку гомонить:

— Колего, я чув, що ви женитесь!

— Зле чули, пане інспекторе, — говорю. — Тобто ви чули, що десь дзвони дзвонили, але не знаєте в котрій церкві...

— Ну, ну! В котрій?

— То Понеділок жениться, не я...

В двох кімнатах "Самопоміч" та її посестри Кредитівки і всіх прилеглих закамарках зашуміло-заклекотало, а директорові Раковському аж затявся млинок на гроші! Присутнє в рідній установі жіноцтво захвилювалось:

— Пані, чуєте? Понеділок жениться!

— Коли?.. З ким?

— З тою з Ньюарку?..

— Та ж він зламав ногу!

— Що там нога!.. Аби хлопець не був каліка!

— А я вам казала, що вона на нього летить!

На другий день цілий "давнтави" женив Миколу Понеділка. Мені — на тиждень часу дали спокій...

І к е р

КУЛЬТУРНА ВИМІНА

ка грипа

но

ДОНЦОВА ДО НЬЮ-ЙОРКУ

СТАРОСВІТСЬКИЙ ЗҮМОР

Гуляли, Гуляли
Гусли розривали...

1 Гули цимбали,

2 бас гудів.

3 Як вихор легіні літали,

4 Кружок дівчат, як мак лелів.

5 Й мене тягли гуляти...

6 НЕ піду, братчики, я з вами.

7 Бо в кутку там на цвинтарі,

8 Ох, братчики милі,
Стоять сірі непорослі, дві чорні
могили...

9 А попи там поховали в неділеньку вранці.

10 А в другу дівчину
з чорними очима.

11 Ви знали її? Хатиночка в гаю при

12 долині...

13 Обійко ж їх ховали, черці, як голуби..

14 Ви гуляйте, а я більше гуляти не буду...

8 MILE AND BEECH
і 29805 West Grand River

В. КУКУРБА
менеджер

WALT'S SUNOCO SERVICE CENTER
ВСЯКА ОБСЛУГА І НАПРАВА АВТ

28775 W. 8 MILE RD.
DETROIT 40, MICH.

і 29805 West Grand River

Одинока українська фірма на стейт Мішіган.

Винаймаємо траки і трайлери на цілу Америку і Канаду.

Тел.: KE 1-1303 і 476-4094

Чесна Сміє!

У великих панів, не гадайте си, що сварка відбуває си такими простими словами, ек у звиклих людей у екійс перши-ліпшії бари.

Де - де - де!..

Ек зійдут си такі великі пани і ридяхтори до екстра бари, то не сідают по-людски глідом за шинквасом, але шукают, ци нема де з боку екогос круглого стола. Ек нема, то сідают за квандратовий, кажут си подати слабкий лікерт і мощну каву тай ведут собі бесїду, нич єно про високу політику. А на тім, ек сами знаєте, тежко аби си не посварити, хоц би мав нерви на сторонку.

Зачинає си сварка, дайминато, так:

— "Свобода" би вас напала, пане магістрат!

— Тфу на вас, "Америка" би вам си приснила, пане ридяхтор!

А потім то вже починают трохи тежко клеисти:

— Аби сте не вїмовили "Вїльного Слова"!

— "Гомін" би вам, псякров, за-ткало!..

— Аби вам "Новий Світ" у очах потемнів!

— А ви би сте не зазнали "Народної Волі"!

Тут то вже скочут си до очей і йден другому переїде си делкатно по фамелїї:

— Аби сте не мали "Нашого Життя" из власнов жонов!..

— А ви, аби сте без "Мїтли" спати не лягали!..

Доти було на "ви", а тепер зачне си на "ти":

— Ти, ти, ти! Гадаєш, що я не знаю, що ти в Краю був, аби си на "Пролозі" скїнчив!

— А ти хто був!? Аби си ше дочекав на жєбри піти, ек "Веселка"!..

— Аби си ради из "Сучасністю" не мїг дати!

— Аби до "Кїева" не дійшов! І так шо раз то вострійше:

— Аби те "Вїсник" спростував!..

— Аби зійшов на "Нові Дні"!..

— А тебе аби "Лїс Микита" зфіксував!..

Так будуть си алїганцко сварити,

Як веселка по дощеві
Всіх чарує і манить,
Так „ВЕСЕЛКА“ всіх давнтавнців
Підхарчовує, кріпить.

аж на кінци котрийс не вітримає і заклине,

— Аби те "Шлях Перемоги" трафив!..

По такім словї нич си не лишее, лишен бїйка. Найперше вібуот всех полпентачів, екі єно є під руками, потім ше вібуот нейтрального, ек си такий трафит, а потім то ше йден мусово віступит из бари, а рещта сідає назад на місце і починає ново пити. Тепер на відміну — мощний лікерт і слабу каву.

Гриць Зозуля

НАШІ СТУДЕНТИ

З ФІЛЯДЕЛЬФІ

На загальних зборах Пластової станиці група родичів висловила велике признання пластовим виховникам за добру працю в їхньому терені. Тут же один старший пластун заявив, що виховники нічого про пластування не знають... Нема то, як пластова скромність!..

У відділі одної політичної організації вирішено вибирати до управи тільки одного члена з титулом доктора. бо в минулих каденціях було їх чотири і був клопіт з бабками, що приходили до організації по лікарську поміч: одна — ставити баньки, а дві за п'явками.

На сходинах СУМА поставлено внесення запроєктувати "Хрест заслуги" для тих старших сумівців, що не поженілися, а свої сили віддали для Юного СУМА.

Спортове Т-во "Тризуб" у Філядельфії, закінчучи третій рік змагань за чемпіонат Америки, помістило напис на видному місці у бари:

"до трьох разів штука"

Тепер кожний, що приходить до бари, замовляє по три чарки!..

На зборах одного товариства вибирали делегатів на конвенцію централі. Тому, що голова мав їхати "з уряду", а прислужувало право вибрати п'ятох, внескодавець подав чотири прїзвища і сказав:

— Ті чотири можуть їхати без голови і товариство буде повністю заступлене!..

РЕМ Е З

ХТО З'ЇВ ВОРОНИ?..

У звіті Рибачько-Ловецького Т-ва "ТУР" за 1962 р. ("Свобода" з 3-го лютого ц.р.) читаємо, що члени того Т-ва, видатні українські мисливці, зістрілили в минулому році такі сорти дикого птацтва:

"Фазанів — 17 штук, "граусів" — 21, диких качок — 23, дикий гуски — 4, голуби — 2, ворон — 27."

В перерахунку зістріленої птиці на м'ясо в фунтах, звіт подає цифру 112 фунтів птиці, із заввагою в дужках: (без ворон).

Питання: що сталося з воронами?..

Давно колись селянин звернувся до аптекнаря:

— Дайте мені якісь ліки на ревматизм, але добрі!

Аптекнар подає ліки і каже:

— Таких ліків, як ці, не знайде-те в цілім світі. Пан староста і пан професор лікують ними свої хворі ноги уже шоць біля двадцяти років.

— Чому не приходите до нашого українського клубу?

— Не приходжу, бо там говорять тільки по-українськи.

— А що ви студіюєте?

— Мови!..

У ЦК КЧ УКРАЇНИ І РАДІ МІНІСТРІВ УССР
Про місячник по вивезенню місцевих добрив на
поля у колгоспах і радгоспах республіки.

... ЦК КЧ України і Рада Міністрів УРСР вирішили оголосити з 1 лютого 1963 року місячник по масовому вивезенню місцевих добрив на поля з тим, щоб у кожному господарстві везти за цей період

не менше 40% від річного пляну..., ...встановити конкретні завдання по заготівлі попелу, курячого посліду та інших місцевих добрив... Широко розгорнути соціалістичні змагання за успішне виконання і перевиконання завдань по нагромадженню і вивезенню місцевих добрив.
 „Радянська Україна”, 3 лютого 1963 (44-й номер.)

— Сусі-і-і-і-до! А де ви там пропада-а-а-ете?
 — Перевиконує но-о-орму...

СВІТЛО НАУКИ Й ЗНАНЬ

Вже більше місяця читаються в нас доповіді.

Дуже це мудра й похвальна справа, але що ж, коли люди в нас ще темні і до них ще не дійшло світло науки й знань, яке проганяє тьму і всякі забобони. Ось хоч би вчора. Доповідь була про космічні польоти. Люди слухали уважно, а як дійшло до того місця, де була мова про те, як там угорі всі предмети тратять вагу і плавають в повітрі, ніби пухирці з мила, Обдерко, що сидів спереду, не витримав і каже:

— Як то плавають? Залізо теж?

— Залізо... — задумався т. Гук. — залізо, думаю, теж.. Так. Напевно. Метали теж. Чи газета, чи якийсь важкий предмет з металу — все там легке, як пір'я.

Обдерко тільки похитав головою, але не сказав

нічого. А коли доповідь закінчилася і т. Гук сів на велосипед та поїхав додому, — він заявив:

— А я щось у це не можу повірити.

— У що ти не можеш повірити? — питаю я лагідно.

— В те, що там так є, як Гук казав. Бо це неможливо, щоб таке, скажімо, ковадло — плавало собі в повітрі так, як гусячий пух? Газета то так, може бути, але така залізна колода..

— Бо ти не віриш в науку! — відповів я йому твердо. — Наука все обрхувала, як і що, і як наука каже так, то я вірю, що так є, хоч я там не був.

Обдерко мені на це: — Підожди, Паньку. Кажеш наука — хай буде. Але якби тобі повісив над головою таке ковадло і то на якійсь тонкій мо-

тузці — ти сидів би під ним? Га?

— Та... бачиш, — сказав я, — наука все це обрхувала як слід, без науки людина нині сліпа й глуха.

— Ти, Паньку, не тороч мені про науку, бо це ми знаємо, але якби — ще раз кажу — там у тім Космосі повісили над головою оцю касу (він показав рукою в куток, де стояла велика вогнетривала каса) — і то гострим кутом униз, ти довго висидів би під нею, га?

— Сидів би! — закліпав я зі страху.

— Навіть якби вона висіла на перевеслі?

Всі засміялися, а Обдерко тільки хитро примружив очі.

Я тяжко зітхнув, аж піт виступив мені на чолі. — Для науки не пожалю навіть життя! — сказав я з глибоким пе-

реконанням. Але не стало мені вже терпцю, я скоро попрощався і вийшов. От темний народ, — думав я собі по дорозі, — ще до нього не дійшло світло науки й знання. Бо хто ж бачив таке, щоб залізну касу вішати на мотузці, чи на перевеслі? Теж ляпнув нісенітницю. Якийсь ланцюг, тощо... Ет...

Я був злий, а вночі мені навіть приснилося — нібито над мою головою висить на мотузці залізна скриня, а збоку стоїть чорт з великими ножицями... Тьфу, пек... Не знаю, що цей сон міг значити... Хотів було купити добрий єгипетський сонник, але в книгарнях не було. Так і довелось залишитися в непевності. Ох, і важкі ж шляхи науки!..

Панько Щипавка

Як Совети виводять війська з Куби

ПРЕСФОНД.

Пані Д. Підгородецька (Орхідея Реставр.) дол. 7.50. Др. Р. Граб, Др. І. Макаревич і Др. С. Тимків по дол. 6.50. Е. Куровицький і В. Заклинський по дол. 5.00. Др. П. Коропей дол. 3.50. І. Падик дол. 3.00. В. Решетолович, С. Кічоровська і М. Сірий по дол. 2.

І. Скіра, Др. П. Сениця, А. Цвях, І. С. Берегулька, Др. В. Пасічник, Б. Паздрій, о. Ю. Кубиній, Ю. Ватаманюк, Др. І. Мулик, о. Т. Ле-

вицький, проф. Б. Загайкевич, В. Лагошнюк, А. Кобаса. Я. Бакович, о. З. Золотий, Б. Німчилович, П. Головатий, Р. Микита, М. Швейко, І. Шелевич, О. Підгірний і В. Вовк по дол. 1.50.

Гея. П. Шандрук, Д. Пісецький, І. Кравчук і З. Стефанів по дол. 1.00.

Ю. Ратич, А. Кобрин, Др. В. Калина, В. Кий, Ю. Ізьо, П. Самойлов, С. Гавриш, А. Поліщук, В. Волицький, Г. Михалюк і П. Феда по дол. 0.50.

Щиро дякуємо!

"THE FOX"

Ukrainian Humorous Magazine

Editor Edward Kozak

4933 LARKINS
 Detroit 10, Michigan
 Tel.: VI-2-7478

Умови передплати в ЗДА і Канаді:
 річна передплата — дол. 3.50
 піврічна передплата — дол. 1.80
 Річна передплата в Англії 1¼ ф.ст.
 Річна передпл. в Австралії 2 ф. ст.
 В інших країнах рівноварт. 3 ам. д.

